

O andělé, dnes sstupte

Plzenský kancionál 1905
Idoprovod Jeroným Klimeš

$\text{♩} = 70$

1. Ó an - dě - lé! dnes sstup - te shů - ry a spěj - te me - zi na - še ků - ry, neb slav - ný
2. Tu noc, v níž před svým u - tr - pe - ním, prv než byl zra - zen po - lí - be - ním, Pán ssvý - mi
3. Hle, jez - te, pij - te, co - vám dá - vám, to na pa - mát - ku za - ne - chá - vám, to jest mé
4. Ó, lás - ky bož - ské hlu - bo - kos - ti! kte - réž na tom ne - by - lo do - sti, že Kris - tus
5. Že ne - moc - ných On u - zdra - vo - val, že kBo - hu hříš - ných ob - ra - co - val, že hla - sa -
6. Ó ni - ko - liv! hle no - vý - pla - men své lás - ky da - rů no - vý - pra - men v svém Srd - ci
7. Chce v du - ši na - ší síd - lo mí - ti a v rá - ny je - jí lék - svůj - vlí - ti, ach, jak nás
8. Ó křes - ťa - ne, pojd' věn - ce ví - ti, pojd' chrám i ol - tář o - zdo - bi - ti a spěj - chej
9. Ó ať se kaž - dý v prů - vod - sta - ví, ježž Kris - tus Je - žíš sám - dnes - sla - ví, jsa od an -
10. My te - dy všich - ni za - ple - sej - me a hlas - ně Pá - nu chvá - lu - vzdej - me, že On v své
11. Tam k To - bě, Bo - že všech - něch - vě - ků, Ty chle - be sil - ný sla - bých - lé - ků, my be - rem

den pro vás i nás, neb slav - ný den pro vás i nás. Hle, toť ten
 po - sléz sto - lo val, Pán ssvý - mi po - sléz sto - lo val. On o - běť
 tě - lo, to krev má, to jest mé tě - lo, to krev má, Když chléb a
 Pán byl po - ní žen, že Kris - tus Pán byl po - ní žen, že o - хот -
 te - lem prav - dy byl, že hla - sa - te - lem prav - dy byl, že rá - čil
 cho - vá Kris - tus Pán, v svém srd - ci cho - vá Kris - tus Pán. On s mi - los -
 vrouc - ně mi - lu - je! ach, jak nás vrouc - ně mi - lu - je! By ne - zmá -
 k dneš - ní slav - nos - ti a spě - chej k dneš - ní slav - nos - ti. Tam k Pá - nu
 dě - lů pro - vá - zen, jsa od an - dě lů pro - vá - zen. Ať srd - ce
 cír - kvi stá - le dlí, že on v své cír - kvi stá - le dlí. Že jak be -
 ú - to - čiš - tě - své, my be - rem ú - to - čiš - tě - své. Nám ne - dej

chléb, jež požíváme a snímž své duše sytíme, jenž zdo-bí,
 smr-ti slavit mí-ně, vzal chléb a ka-lich, díky čí-ně, jim slav-ně
 ví-no po-svě-tí-te, též vy ty da-ry pro-mě-ní-te v mé tě-lo,
 ně všem li-dem slou-žil, že po spá-se na-ší jen tou-žil, zač od zrad-
 zka-li-chu muk-pí-ti, smrt hoř-kou kří-že pod-stou-pi-ti, by od pek-
 tí svou k nám chce vjí-ti a s ná-mi věč-ně spo-jen bý-ti. Tím zá-va-
 mil lesk na-še zra-ky, na se-be vzal On chle-ba zna-ky. Tak skry-tý
 duch tvůj ať se vzne-se, jež slu-ha cír-kve v ru-kou ne-se v té Nej-svě-
 kaž-dé lás-kou vzňa-té ctí vpo-ko-ře to Tě-lo sva-té, ať svě-tí
 rá-nek na-ol-tá-ři, kde skry-tý je před lid-skou tvá-ří, nad svý-mi
 v lás-ce ze-sláb-nou-ti a vhrí-chu ne-dej za-hy-nou-ti, buď chvá-le-

3 1 5 1 5 1 5 1 7 4 5 5 5 2 5 1 5 1 5 1 5 1 7 4 5 3

The image shows a musical score for a voice and piano piece. The voice part is written on a single staff with a treble clef. The piano accompaniment consists of three staves: a right-hand part with a treble clef and two left-hand parts with bass clefs. The lyrics are in Czech and are aligned with the vocal line. The score includes various musical notations such as notes, rests, and articulation marks. The lyrics are as follows:

sí - lí, bla - ží nás, jenž zdo - bí, sí lí, bla ží nás.
tak - to zvěs - to - val, jim slav - ně tak to zvěs to val.
krev mou, ja - kož já, v mé tě - lo, krev mou, ja kož já.
ců byl o - so - čen, zač od zrad - ci byl o so čen.
la nás vy - pros - til, by od pek - la nás vy pros til.
vek nám k ne - bi dán. Tím zá - vda - vek nám k ne bi dán.
nám se sdě - lu - je. Tak skry - tý nám se sdě lu je.
těj - ší Svá - tos - ti, v té Nej - svě - těj ší Svá tos ti.
slav - ně dneš - ní den, ať svě - tí slav ně dneš ní den.
dět - mi v lás - ce bdí, nad svý - mi dět mi v lás ce bdí.
no vždy jmé - no Tvé, buď chvá - le - no vždy jmé no Tvé.

👁️ varianta na konec

Ó andělé, dnes sstupte
(Píseň k Božímu tělu)

Plzeňský kancionál (1905)

1. Ó andělé, dnes sstupte shůry
a spějte mezi naše kůry,
neb slavný den pro vás i nás,
neb slavný den pro vás i nás.

Hle, toť ten chléb, ježž požíváme
a s nímž své duše sytíváme,
jenž zdobí, sílí, blaží nás,
jenž zdobí, sílí, blaží nás.

2. Tu noc, v níž před svým utrpením,
prv než byl zrazen políbením,
Pán s svými posléz stoloval.
Pán s svými posléz stoloval,
On oběť smrti slavil míně,
vzal chléb a kalich, díky čině,
jim slavně takto zvěstoval,
jim slavně takto zvěstoval.

3. Hle, jezte, pijte, co vám dávám,
to na památku zanechávám,
to jest mé tělo, to krev má,
to jest mé tělo, to krev má,
Když chléb a víno posvětíte,
těž vy ty dary proměníte
v mé tělo, krev mou, jakož já,
v mé tělo, krev mou, jakož já.

4. Ó, lásky božské hlubokosti!
kteréž na tom nebylo dosti,
že Kristus Pán byl ponížen,
že Kristus Pán byl ponížen,
že ochotně všem lidem sloužil,
že po spáse naší jen toužil,
zač od zrádců byl osočen,
zač od ztádci byl osočen.

5. Že nemocných On uzdravoval,
že k Bohu hříšných obracoval,
že hlasatelem pravdy byl,
že hlasatelem pravdy byl,
že ráčl z kalichu muk píti,
smrt hořkou kříže podstoupiti,
by od pekla nás vyprostil,
by od pekla nás vyprostil.

6. Ó nikoliv! hle nový plamen
své lásky darů nový pramen
v svém Srdci chová Kristus Pán,
v svém srdci chová Kristus Pán.
On s milostí svou k nám chce vjíti
a s námi věčně spojen býti.
Tím závdavek nám k nebi dán.
Tím závdavek nám k nebi dán.

7. Chce v duši naší sídlo míti
a v rány její lék svůj vlíti,
ach, jak nás vroucně miluje!
ach, jak nás vroucně miluje!
By nezmámil lesk naše zraky,
na sebe vzal On chleba znaky.
Tak skrytý nám se sděluje.
Tak skrytý nám se sděluje.

8. Ó křesťane, pojd' věnce vítí,
pojd' chrám i oltář ozdobiti
a spěchej k dnešní slavnosti
a spěchej k dnešní slavnosti.
Tam k Pánu duch tvůj ať se vznese,
ježž sluha církve v rukou nese
v té Nejsvětější Svátosti,
v té Nejsvětější Svátosti.

9. Ó ať se každý v průvod staví,
ježž Kristus Ježíš sám dnes slaví,
jsa od andělů provázen,
jsa od andělů provázen.
Ať srdce každé láskou vznaté
ctí v pokoře to Tělo svaté,
ať světí slavně dnešní den,
ať světí slavně dnešní den.

10. My tedy všichni zaplesejme
a hlasně Pánu chválu vzdejme,
že On v své církvi stále dlí,
že on v své církvi stále dlí.
Že jak beránek na oltáři,
kde skrytý je před lidskou tváří,
nad svými dětmi v lásce bdí,
nad svými dětmi v lásce bdí.

11. Tam k Tobě, Bože všechněch věků,
Ty chlebe silný slabých léků,
my berem útočiště své,
my berem útočiště své.
Nám nedej v lásce zeslábnouti
a v hříchu nedej zahynouti,
buď chváleno vždy jméno Tvé,
buď chváleno vždy jméno Tvé.